

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 114/2015
11.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Т., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Т. - адвоката М.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-105/13 од 06.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 596/14 од 29.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Т. - адвоката М.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-105/13 од 06.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 596/14 од 29.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К-105/13 од 06.02.2014. године окривљени Ј.Т. оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ казна затвора у трајању од 4 године, а за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 2 године и затим је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од лишења слободе дана 09.02.2013. године па до 21.10.2013. године.

Истом пресудом према окривљеном је на основу члана 87. став 1. КЗ изречена мера безбедности одузимање предмета и то једног пиштоља марке „...“ модел .., калибра ..., фабричког броја ... Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка новчани износ од 108.065,00 динара и на име

судског паушала новчани износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 596/14 од 29.10.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и браниоца окривљеног Ј.Т. и потврђена је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-105/13 од 06.02.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ј.Т. - адвокат М.С. због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, а из образложења захтева произилази да се правноснажне пресуде побијају и због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине пресуде Вишег суда у Сремској Митровици К-105/13 од 06.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 596/14 од 29.10.2014. године и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да преиначи наведене пресуде и окривљеног Ј.Т. огласи кривим за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278 став 3. у вези става 1. КЗ, те за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и изрекне му јединствену казну затвора применом одредаба о ублажавању казне, те да у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење казне затвора окривљеном одложи, као и да браниоца окривљеног обавести о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 ... 55/2014) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она тачно и конкретно састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да није доказано да је код окривљеног Ј.Т. постојао умишљај да лиши живота оштећеног Д.С., обзиром да окривљени и оштећени нису били ни у каквом међусобном сукобу и први пут су се срели критичном приликом, а окривљени је ватрено оружје - пиштољ који је имао код себе употребио да би зауставио лица која су га физички напала у општој тучи, а међу којима није био оштећени који је покушавао да спречи тучу, те да наведено, као и начин испалења хица, положај руке окривљеног пре момента испалења хица, положај његове главе у моменту пуцња и његово емоционално стање недвосмислено указују да се у конкретном случају ради о кривичном делу тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278 став 3 у вези става 1 КЗ, а не о кривичном делу убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, тако да је суд требало да прихвати одбрану окривљеног која је потврђена исказом сведока М.А., а што је у потпуној сагласности са налазима и мишљењима вештака балистичара и вештака судске медицине.

Поред тога, бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с тим што у образложењу захтева уопште не наводи, нити конкретизује, у чему се ова повреда закона тачно састоји.

Како су, дакле, у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Такође, у захтеву за заштиту законитости се наводи и да нижестепени судови у образложењу побијаних пресуда нису дали ваљане и уверљиве разлоге о одлучним чињеницама који би поткрепили одлуку суда у погледу кривице окривљеног, те да су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је и у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Т. - адвоката М.С., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.